

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra Herr Panthakaks Historie (DK)

Citation: Ewald, Johannes: "Herr Panthakaks Historie og Meeninger", i Ewald, Johannes: *Herr Panthakaks Historie og Meeninger*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 12. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald01dkval-shoot-idm140540298018752/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Herr Panthakaks Historie og Meeninger

viise Spørgsmaal, hvorfor han ikke ligesaavel havde en Papa, som alle andre Børn – da han ikke længere vilde lade sig nøye med den Erindring, at han burde betragte alle de fromme Folk, som han daglig saa, som ligesaamange Fædre – saa gav han ham engang for alle et Svar, der var saa eftertrykkeligt, at han holdt det for raadeligst ikke at spørge tiere – Vore ukjærlige Læsere, og de som overiule deres Domme vil nu holde det for afgjort, at Herr Panthakak ikke var kommet paa den ordentligste Maade til sin Person – Han selv, naar han i Fremtiden sammenlignede det ovenanførte, med en og anden Omstændighed; var næsten overbeviist om, at ingen anden, end den omtalte yngste Broder, havde plantet ham i denne ulyksalige Verden; og det var i den Henseende, at han med al billig Ærbødighed for sin formeente Fader, meer end engang bandede den Skjæbne, der just skulde føre ham igennem F***, da der dog var andre, langt nærmere og bedre Veye til Tydskland – og det allene for at formeere de ulyksaliges Tal med en Panthakak – Vi som billige og ordentlige Historie-skrivere, vil gaae en Middel-Vey, da der findes en – Vi har naaet Madame Kuchleins Strængthed, ikke den Overbeviisning om hendes Dyd, at vi ey skulde holde det for meget mueligt, at hun overiulet af en menneskelig Svaghed kan have gjort et lille Feyl-Trin, som vor gode Ven endog med nogen Rimelighed, efter Behag kan takke eller bande for sin Oprindelse – Men paa den anden Side har vi ikke heller den Tillid til Naboerskernes Ærlighed i de smaae Kjøbstæder, at de jo undertiden af en lille Hævngjærrighed eller blot for TiidsFordriv kan baade sige meer og mindre om en Ting, end de veed, ligesom Omstændighederne fordre det – Det er endog rimeligt, at det sidste har fundet Sted i dette Tilfælde. Madame Kuchleins halsstrænge Taushed i denne Sag, som man slet ikke kan undre sig over at hun iagttog imod en Søn, der neppe var ti Aar, da han forlod hende; synes næsten unaturlig og unuuelig imellem en halv Snees Frittersker, Trostersker, Raadgiversker, Fortællersker, Bagtalsker, og Himlen veed hvad for flere – Og hvorfor skulde hun have taugt? – Af Egensindighed? – Den kunde ikke holde Stand – Af Ydmyghed? – O Madame Kuchlein – – – Af Lyst til at blive mistænkt? – Det kunde maaskee for være – men af Mangel paa Opfindelser eller paa Dristighed? – – – O Madame Kuchlein –

Altsaa har vi sat Herr Panthakaks Fødsel i sit behorige Lys –

Vi seer tilbage, og blive med Fornøelse vaer, at vi har faaet et